



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 375/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED]

[REDACTED],
zastúpenej advokátom Mgr. Jánom Volocho, alianciaadvokátov ak, s. r. o., Vlčkova 8/a, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 25 Cb 424/2015 z 11. novembra 2015 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 54/2016 z 22. marca 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júna 2016 doručená sťažnosť spoločnosti [REDACTED]

[REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 25 Cb 424/2015 z 11. novembra 2015 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 54/2016 z 22. marca 2016.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Žalobou podanou dňa 27. 10. 2015 na Okresnom súde Bratislava III sa žalobcovia... domáhali voči žalovaným i. [REDAKOVANÉ].. a ii. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] určenia neplatnosti záložnej zmluvy a vydania predbežného opatrenia. Dňa 04. 04. 2016 nám bolo doručené Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 03. 2016 vydané konajúcim súdom v konaní č. k. 3 Cob/54/2016 (ďalej aj „Rozhodnutie KS“), ktorým Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd potvrdil Uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11. 11. 2015 č. k. 25 Cb/424/2015 o vydaní predbežného opatrenia (ďalej len „Rozhodnutie OS“). Uvedeným predbežným opatrením súd zakázal žalovaným... nakladať s obchodným podielmi v dcérskych spoločnostiach žalovaného [REDAKOVANÉ] a zároveň zakázal žalovanému [REDAKOVANÉ] vykonať záložné práva k obchodným podielom dcérskych spoločností [REDAKOVANÉ] Rozhodnutie KS ako aj Rozhodnutie OS boli len stroho odôvodnené. ...

Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III bolo rozhodnuté o vydaní predbežného opatrenia napriek tomu, že na vydanie predbežného opatrenia neboli naplnené základné podmienky...

Žalovaní sa voči nariadenému predbežnému opatreniu bránili podaním odvolania, pričom nedostatok splnenia všetkých uvedených podmienok pre vydanie predbežného opatrenia ako aj prekážku už rozhodnutej veci vo svojom odvolaní jasne namietali. Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodol o odvolaní odporcov, sa opäť v rámci odôvodnenia Rozhodnutia KS nijako nevysporiadal s námietkami žalovaných.

... Rozhodnutie KS a Rozhodnutie OS obsahujú len strohé odôvodnenia, ktoré nespĺňajú základné zákonné požiadavky. Z ich odôvodnení totiž nie je možné zistiť, ako došlo k naplneniu základných predpokladov na vydanie predbežného opatrenia. Potreba riadneho odôvodnenia je pritom pri vydávaní predbežného opatrenia kľúčová, keďže ide

o predbežné rozhodnutie, ktoré má zásadný vplyv na práva žalovaných. Vzhľadom na to Rozhodnutie KS a Rozhodnutie OS porušujú základné práva našej spoločnosti na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo spoločnosti [REDAKOVANÉ]... na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 25 Cb/424/2015 zo dňa 11. 11. 2015 a uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob/54/2016 zo dňa 22. 03. 2016 porušené.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 25 Cb/424/2015 zo dňa 11. 11. 2015 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob/54/2016 zo dňa 22. 03. 2016 sa zrušujú a vec sa vracia na ďalšie konanie Okresnému súdu Bratislava III.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi náhradu trov konania, ktoré sú porušovatelia povinní zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania zistil, že sťažnosť v predloženom znení nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže k nej nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20

a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka spolu s návrhom nedoručila ústavnému súdu aj splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom napriek tomu, že z obsahu jej podania vyplýva, že bolo koncipované advokátom Mgr. Jánom Volochoom, alianciadvokátov ak, s. r. o., Vlčkova 8/a, Bratislava, napriek skutočnosti, že menovaná advokátska kancelária už pred ústavným súdom svojich klientov zastupovala. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

Ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2016